

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 100

гр. Враца, 14.02.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петя П. Вълчева-Чукачева

при участието на секретаря Веселка Кр. Николова
в присъствието на прокурора И. Анг. Х.
като разгледа докладваното от Петя П. Вълчева-Чукачева Частно
наказателно дело № 20241400200124 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 437, ал.2 НПК и е образувано въз основа на молба от М. К. М., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора гр. Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание лишаване от свобода.

Към молбата са приложени писмени доказателства– становище от началника на Затвора гр. Враца със справка за изтърпяната част от наложеното наказание и неизтърпения остатък, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на осъдения.

В съдебно заседание, осъденият М. участва лично, като поддържа молбата с изложените в нея доводи и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание.

Представителят на Затвора гр. Враца изразява становище за неоснователност на молбата, като излага съображения, че осъдения с поведението си не е дал доказателства за своето поправяне. Представя актуална справка за изтърпяното наказание лишаване от свобода и размера на неизтърпения остатък от това наказание.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата, с оглед на което прави искане същата да не бъде уважавана.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери

представените по делото писмени доказателства, намира молбата за неоснователна по следните съображения:

С определение за одобрение на споразумение по НОХД № 369/2023г. на РС Лом на л.св. М. М. е наложено наказание в размер на 6 месеца „лишаване от свобода“ при първоначален „строг“ режим за престъпление по чл.343б, ал.2 НК. От 11.10.2023г. л.св. М. е започнал да изтърпява наказанието, като към настоящият момент е изтърпял фактически 4 месеца и 3 дни. Неизтърпяната част от наказанието е в размер на 1 месец и 27 дни.

При това положение, съдът намира, че осъденият М. М. е изтърпял фактически по-голямата част от наложеното му наказание, така, както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1 НК.

От приложения доклад за оценка на риска и вреди, изискуем съгласно чл. 155 ЗИНЗС е видно, че първоначална оценка на риска от рецидив не е правена, съгласно чл. 122а, ал. 2 от ППЗИНЗС и М.ката за оценка на риска. Като причините и детерминиращи фактори за извършване на престъплението са посочени ниско правно съзнание и некритично отношение към предишните криминални действия. Рискът от вреди е отчетен среден спрямо обществото, поради идентичните предишни осъждания, свързани с употребата на алкохол и шофиране в пияно състояние- престъпления, за които е осъден на основание чл. 343“б“ от НК.

Като цели в плана на присъдата са заложили формиране на чувство за критичност, съхраняване на психическото и физическо здраве. Анализ на последиците от деянието, спазване на реда и дисциплината, повишаване на уменията за мислене и осъзнаване на вредните последици от престъпните действия.

Рискът от извършване на бягство на е отчетен с ниски стойности. Няма история на реализирани бягства от условията на охранявана среда и индикации за това.

Макар и да не е правена оценка на риска от рецидив в доклада по чл.155 от ЗИНЗС се регистрират проблемни зони, които повишават вероятността от извършване на нови престъпления, като умения за мислене и злоупотреба с алкохол. Наблюдава се ригидност в мисловния процес и не осъзнаване на последствията от шофирането в пияно състояние. Сочи се, че л.св.М. не счита употребата на алкохол и шофирането в пияно състояние за сериозен

личностов проблем. Не е наясно с негативното влияние на алкохола върху концентрация при шофиране на автомобил. Не разбира, че това представлява опасност за живота, както на самия шофьор, така и за пътниците и останалите участници в движението. Трите му предишни осъждания за престъпления по чл.343б, ал.2 от НК, според затворническата администрация са индиция, че л.св. М. представлява сериозен обществен проблем. Отчетено е наличие на самооправдателни нагласи, липса на критичност, сензитивност и омаловажаване на престъплението. Сочи се, че л.св. М. е склонен към създаването на критични ситуации в пътното движение, а вероятността от попадане в ПТП се увеличава многократно, поради употребата на алкохол.

Затворническата администрация отчита среден риск от вреди спрямо обществото, поради характера и спецификата на извършваните престъпления. Рискът от вреди спрямо другите лишени от свобода и пенитенциарните служители е отчетен с ниски стойности, тъй като не показва враждебни нагласи и не е склонен да употреби физическа сила при попадане в конфликтна ситуация.

В доклада по чл.155 от ЗИНЗС се сочи, че л.св. М. не е проявявал интерес за участие в корекционни програми „Справяне с житейски проблеми“ и „Умения за мислене“, въпреки, че същите са заложили в плана му за осмисляне на свободното време, с който е изразил съгласие при запознаването с него.

В условията на Затвора гр. Враца, за изтеклия период от изтърпяване на присъдата, затворническата администрация счита, че рискът от вреди запазва стойностите си за всички категории. Л.св. М. има извършено едно дисциплинарно нарушение, за което е наказан съгласно чл. 101, т.1 от ЗИНЗС с „Писмено предупреждение“. Не е награждаван, поради липса на констатирана устойчива тенденция на цялостното позитивно поведение. По отношение на престъплението е с ниска самокритичност. Характеризира се с неспособност да се реформира, въпреки предишните осъждания. Изразява нагласи в подкрепа на собственото си поведение, включващо нарушаване на обществените и законови норми. Не разпознава вредите, които има вероятност да причини с поведението си в обществото.

Среден е отчетен риска от вреди за обществото, тъй като л.св. М. не осъзнава изцяло тежестта на извършеното закононарушение, не е склонен да

спазва стриктно законовите норми и да ограничава собственото си поведение в съответствие с правилата и нормите в обществото. Злоупотребата с алкохол е отключващ фактор за извършване на нови правонарушения. Рискът от вреди е насочен към всички участници в движението по пътищата.

Мнението на затворническата администрация е, че не се наблюдава трайна положителна тенденция в нагласите за водене на законосъобразен начин на живот след освобождаване, в следствие преживените ограничения в МЛС. Средният риск от вреди за обществото се обуславя от извършеното деяние след употреба на алкохол. Отношението на лишения от свобода М. към планирането на присъда е негативно, тъй като не е изпълнил заложената задача за спазване на ЗИНЗС и недопускане на дисциплинарни нарушения. Не осъзнава нуждата от промяна в модела на поведение след освобождаване, склонен е към импулсивни постъпки и рисково поведение. Необходимо е време за изграждане на отрицателно отношение към извършеното от него деяние и показване на достатъчно доказателства за поправянето на осъдения. Договорените дейности отразени в плана на присъдата не са изпълнени в пълен обем и в своята цялост.

В заключение, в доклада се сочи, че възпитателната работа с л.св.М. трябва да продължи в посока създаване на безопасни умения за шофиране и формиране на гъвкав модел за мислене, водещ до намаляване вероятността от извършване на повторно престъпление. Към настоящия етап л. св. М., все още не е дал достатъчно категорични и убедителни доказателства за промяна в нагласите си, за водене на законосъобразен начин на живот в неконтролирана среда. Криминалните нагласи не са трайно и устойчиво формирани, но нежеланието му за стриктно спазване на законите и правилата предопределя евентуалното продължаване на престъпната дейност и повишаване на вероятността с поведението си да причини вреди в обществото. Шансовете за реинтеграция в обществото са незадоволителни с оглед липсата на желание за промяна и корекция в поведението му.

Съгласно легалната дефиниция, дадена в чл.439а, ал.1 НПК, обстоятелствата, сочещи за положителната промяна у осъдения по време на изтърпяване на наказанието са доброто поведение, участието в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополезни прояви.

В разпоредбата на ал.2 на чл.439а НПК изрично с е предвижда, че доказателствата за поправянето се установяват от оценката за осъдения по чл.155 ЗИНЗС и от работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 от същия закон. Прочита на приложените по делото доказателства и най-вече на доклада по чл.155 ЗИНЗС, изготвен от компетентно длъжностно лице– ИСДВР, сочи че не са налице данни за окончателна положителна промяна у л.св.М..

В случая, от данните по делото е видно, че не са налице и двете законови предпоставки за УПО, а именно М. е изтърпял фактически по-голямата част от наложеното му наказание, но същият с поведението си не е дал достатъчно доказателства за своето поправяне. Индивидуално-корекционната работа със същия следва да продължи в насока изпълнение на заложените в плана на присъдата дейности, тъй като все още не може да се направи извод за трайно поправяне на лицето. Спазване на режимните правила не са достатъчни, за да обосноват извода за поведение, съществено надхвърлящо обичайното правомерно такова в охранявана среда.

Всичко това е основание да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание. Съдът намира за основателни доводите на затворническата администрация, че е препоръчително процеса на ресоциализация на л.св. М. да продължи в условията на затвора за изпълнение на плана на присъдата в пълен обем.

Съгласно императивната норма на закона осъденият не може да подаде нова молба за УПО преди изтичане на 6-месечен срок от постановяване на настоящето определение.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал.1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения М. К. М., роден на *** в гр.Лом, обл.Монтана, с постоянен адрес ***, ЕГН ***** за условно предсрочно освобождаване от изтърпяване на неизтърпяната част на определеното му наказание "лишаване от свобода" в размер на 6 месеца, с

остатък от 1/един/ месец и 27/двадесет и седем/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението да се изпрати на л.св.М., а на Затвора гр. Враца след влизането му в сила.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____